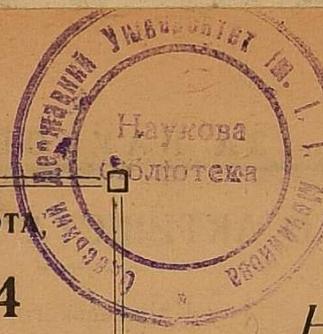

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

ЧИТ

СУБОТА,
14
ТРАВНЯ,
№ 16 (643)
1960 року
Ціна 20 коп.

НАШОМУ
УНІВЕРСИТЕТОВІ
95 РОКІВ.

Це ХВИЛЮЄ ВСІХ

Великий актовий зал переповнений до відказу. Люди стоять навіть у відкритих дверях і за ними, в коридорі. Те, про що йде мова на сьогоднішньому мітингу, хвилює всіх. Всі присутні уважно слухають завідувача кафедрою політ-економії, доцента О. Г. Лобунця, який розповідає про роботу п'ятої сесії Верховної Ради СРСР п'ятого скликання. О. Г. Лобунець коротко передає зміст доповіді на сесії Першого секретаря ЦК КПРС і Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова, розповідає про історичні рішення і закони, прийняті сесією; закон про скасування податків з населення, закон про скорочення робочого дня і робочого тижня, з'ясовує суть заходів партії і уряду щодо зміцнення радянського карбованця.

На трибуну один за одним піднімаються секретар партійного бюро географічного факультету Б. Л. Гуревич, професор О. О. Морозов, професор А. І. Костарев, студент фізико-математичного факультету В. Кімерін.

Всі вони висловлюють своє захоплення і цілковиту підтримку за-

Йде сесія

З 15 квітня студенти географічного факультету розпочали складання заліків і частково екзамени.

Студенти I курсу склали заліки з іноземної мови, української мови, географії грунтів, математики і екзамен з хімії, на якому ряд студентів одержали відмінні оцінки— Поманська, Гладких та інші.

Складено також екзамен з історії КПРС. З 32 чоловік 15 одержали на екзамені «відмінно» (Дорофеєва, Поманська, Шуйський та інші); 7 чоловік одержали оцінку «добре» і лише одна Сидоркіна має «нездовільно».

Студенти II курсу склали залік з української мови, іноземної мови, основ сільського господарства; трьохкурсники — з методики польових досліджень, фізичної географії СРСР, іноземної мови та екзамен з політкономії.

IV курс склав залік з курсу краєзнавства, агрокліматології, основ атеїзму, економгеографічного районування південного заходу УРСР. Економіко-географи склали екзамен з курсу географії населення. З 25 студентів «відмінно» тут одержали 12 чоловік — Леонова, Жабко, Панич, Тишаєва, Бакута та інші, решта студентів одержали оцінку «добре».

Фізгеографи також без жодного «задовільно» склали екзамен з організації території.

Студенти V курсу 16 травня захищатимуть свої дипломні роботи.

Г. МІЩЕНКО.

Всі захистили!

Коли на історичному факультеті запитують: «Як у вас справи з курсовими роботами?» — кожний історик з гордістю відповідає: «Всі захистили!» І це так.

Вже в квітні всі студенти історичного факультету закінчили роботу над курсовими. І захистили в більшості свої успішно. Ще у вересні були розібрани всі теми. З самого початку жовтня деканат і партійне бюро факультету перевіряли стан написання курсових робіт. Керівники робіт викликали студентів на консультації, допомагали підбирати літературу, складати плани.

15 березня відбувся перший захист. Студенти Степанов, Якупов, Ганесова, Гоменюк, Скроцький захистили свої курсові на «відмінно» і «добре».

18 квітня на історичному факультеті всі студенти захистили курсові роботи.

Найбільш вдалі роботи у студентах В. Козленка (IV курс), К. Поглубко, П. Секерського, Т. Скуратовської, А. Зелінського, Н. Якупової (III курс), В. Бистріна (IV курс), Т. Ісаєвич (II курс) і багатьох інших. Ці студенти використовували великий документальний і бібліографічний матеріал, багато і наполегливо працювали протягом семестру. Найкращі з цих робіт будуть опубліковані в студентському науковому збірнику.

Р. ЧАСТНАЯ.

4,7 МІЛЬЙОНА КАРБОВАНЦІВ — на створення обчислювального центру

Велике починається з малого. Обчислювальний центр (а як та-
кій він буде скоро) організовува-
тись почав з маленької лабораторії. Не було обчислювальних ма-
шин, були тільки ентузіасти, іх умі-
лі руки і до них електропаяльни-
ки, олово, фанера, інший інвентар.

Тепер на дверях аудиторії № 35 по вул. Петра Великого, 2, кра-
суються напис: «Кабінет обчислю-
вальної математики», а в самій ау-
диторії, на ще одних дверцятах —
«Стороннім відмінно». Але заходити можна всім, кого справді
цикавить обчислювальна математика... і не тільки їм. В лабораторії
зажгли сонце, а тепер — і весна.
Тут бувають екскурсії школярів,
студентів інституту інженерів мор-
ського флоту, інженерів з радна-
госпу, інженерів-електриків, студ-
ентів педіні.

Тут розв'язуються студентами-
обчислювальниками задачі на
МПТ-9, тут приймають заяви на
розв'язування задач різного ха-
рактеру і з нетерпінням чекають та-

Кафедра російської мови (заві-
дувач кафедрою доцент Н. І. Бу-
катевич) проводить велику роботу по
удосконаленню методів викла-
дання російської мови. Координую-
чи свої дії з інститутом вдо-
сконалення вчителів, кафедра встанови-
ла тісні зв'язки з учительським ко-
лективом шкіл міста і області. На
засіданнях кафедри разом з пра-
цівниками інституту розглядається
головні методичні питання і намі-
чаються заходи щодо налагоджен-
ня тісніших зв'язків з вчителями
середніх шкіл і поліпшення викла-
дання російської мови як у вищих
школах, так і в середніх навчаль-
них закладах.

Викладачі кафедри — доцента
С. А. Савицьку, М. О. Рудякова,
викладача Т. А. Туліну — можна
часто зустріти в учительських ко-
лективах при інституті вдо-
сконалення вчителів і в середніх школах,
де вони виступають з лекціями та

проводять консультаційну роботу.

Останнім часом члени кафедри разом з інститутом вдо-
сконалення вчителів розгорнули корисну роботу по вивченю рівня викладання
російської мови в школах районів області, які мають різний національний склад учнів (гагаузи, болгари, молдавани).

З метою подання допомоги учителям російської мови від кафедри в березні місяці була направлена в Тарутинський район старша лаборантка Н. П. Нікуліна. Вона віддала не лише школи районного центру, а й школи села Підгорного.

Було організовано міжрайонний семінар вчителів російської мови і літератури Тарутинського і Бородинського районів. Матеріали семінару обговорюються зараз на кафедрі російської мови і в інституті вдо-
сконалення вчителів.

М. Г. ШАТУХ.

Нова форма наукової роботи

Нова для нашого факультету форма наукової роботи студентів — проблемні наукові семінари, введені в цьому навчальному році на кафедрі економічної географії, — виникла в результаті, за участі студен-
тів до участі в науковій роботі кафедри.

Наукові семінари відрізняються від наукових гуртків цілеспрямова-

ною одною тематикою. Протягом року члени семінару працюють над єдиною проблемою, вивчаючи її теоретичні основи, практичні завдання, зв'язані з розв'язанням проблеми, знайомляться з вітчизняною та іноземною літературою з даної проблеми.

Проблеми семінарів — це частини наукової тематики кафедри.

При кафедрі економічної географії працює 3 семінари. Два з них — по вивченю міст України. В них беруть участь студенти III і IV курсів. Третій семінар — з економічної оцінки земель. В семінарах по вивченю міст України працює 20 студентів, в семінарі по економічній оцінці земель — 8 студентів. Заняття семінарів відбуваються регулярно 2 рази на місяць.

Студенти, які беруть участь в роботі семінару по оцінці земель, виїжджають до колгоспів області і привезли звідти цікаві матеріали.

Члени семінару по вивченю міст 1 червня виїжджають на виробничу практику в райони Прикарпаття і Закарпаття. У вересні розпочне роботу експедиція по дослідженням рослин Кримської області.

Робота проблемних наукових студенцьких семінарів ведеться у відповідності з планом НСТ факультету. Вона помітно активізувала наукову роботу студентів на факультеті, сприяла перенесенню центру виховної роботи безпосередньо на кафедри.

Н. І. БЛАЖКО,
керівник проблемного
семінару.

ТРИБУНА КОМСОМОЛЬСЬКОГО АКТИВІСТА

**

В квітні місяці на всіх факультетах університету пройшли звітно-виборні комсомольські збори, на яких було висловлено ряд зауважень і пропозицій по роботі комсомольської організації. Редакція газети попросила заступника секретаря комітету комсомолу Н. Плоткіну систематизувати і проаналізувати ці зауваження і пропозиції і виступити з нашою «Трибуною комсомольського активіста». Нижче ми друкуємо статтю Н. Плоткіної.

**

Організаційна робота

Треба наперед зазначити, що організаційна робота в комсомольських організаціях університету ще недостигає міцно поставленої, тому новообраним активів доведеться дуже багато зробити в цьому відношенні.

Відповідальність за роботу факультетських і курсових комсомольських організацій в першу чергу несуть члени факультетського бюро. Бюро повинно являти собою орган колегіального керівництва. А от в одній з кращих організацій університету — комсомольської організації історичного факультету — в цьому відношенні не все було гарніз. В звітній доповіді факультетського бюро так і сказано: «Бюро не стало в повній мірі колегіальним органом керівництва... Члени бюро цікавились роботою свого сектора і менше — роботою інших секторів». Тому й виходило, що під час вирішення того чи іншого питання, особливо активним був член бюро, роботу якого на той момент аналізували, а решта залишались пасивними.

На жаль, цей недолік властивий всім факультетським бюро. Звідси й ще одна вада — члени бюро займаються тільки своїми секторами, а інші їх мало хвильують. Тому навіть в межах свого курсу або групи такі активісти часто забувають, що вони члени факультетського бюро і зобов'язані допомагати в роботі своєї організації.

Товариш Курас — агітпроп III курсу того ж таки історичного факультету — на зборах відзначав, що на курсі 5 членів факультетського бюро, а допомога від них дуже мала, вірніше, майже ніякої. Тож можна сказати про членів бюро географічного факультету, які навчаються на II курсі: актив

на курсі потребує допомоги, та члени факультетського бюро — студенти цього ж курсу — її не по-дають.

На географічному факультеті оргсектори факультетського бюро замкнулись в рамках одного сектора, а роботі останніх секторів при-дляють мало уваги. Цей недолік властивий і деяким курсовим бюро, наприклад, бюро III курсу фізичного відділу фізико-математичного факультету, яке не було органом колективного керівництва, що, звичайно, відбилось на роботі комсомольської організації курсу.

З усього сказаного зрозуміло, наскільки важливо, щоб факультетські і курсові бюро були єдиним, згуртованим органом. Ні в якому разі не можна замикатися тільки в рамках свого сектора. Активіст повинен бути активістом в повному розумінні цього слова і аж ніяк не активістом лише, припустимо, в спортивній роботі, забуваючи, що є й робота культурно-масова, учбова тощо.

ПЛАНУВАННЯ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ РОБОТИ

Погані ще справи з плануванням роботи, і про це говорилось на багатьох зборах. Дечого ми домоглися: в усіх факультетських бюро та в більшості курсових і групових плані робіт складаються. Та справа в тому, що тільки скласти план і поставити на цьому крапку — недостатньо. А візьмемо для прикладу біологічний факультет: плани складають, проте курсові активісти, не говорячи вже про рядових комсомольців факультету, рідко їх бачать.

На історичному факультеті, як видно із виступу комсорга II курсу

су Клішевського, перший раз за два роки комсорг ознайомився з планами роботи комсомольської організації факультету. На фізико-математичному факультеті в багатьох організаціях плани роботи знають тільки члени курсових бюро, а курс залишається збоку. А тому засіданість комсомольців роботою організації падає.

Часто буває й так, що план хороший, а роботи нема. Все це говорить про формальне ставлення до планування роботи. Перш, ніж скласти план, потрібно поговорити з людьми, дізнатися, що б хотіли вони зробити, а потім розробити план і обов'язково ознайомити з ним комсомольців. Адже важливо не те, скільки пунктів у плані, а які це пункти. Нехай група намітить всього 2—3 заходи на місяць, але проведе їх добре — тоді й користь, звичайно, буде. Не повинно бути роботи без плану. Коли наперед не продумати певного заходу, то й пройде він нецікаво.

До речі, про самі заходи. У звітній доповіді бюро географічного факультету відзначалася повна відсутність ініціативи у проведенні заходів. Говорити про повну відсутність ініціативи не можна, але треба погодитися, що в значній мірі це так. Це відзначалось також і на конференції фізико-математичного факультету: «В курсових бюро спостерігається відсутність ініціативи, скованість». Потрібно, щоб наші активісти внесли в роботу живий, комсомольський вогник, треба шукати нові, цікаві форми роботи. Тоді не доведеться говорити про пасивність комсомольців.

(Далі буде).

Дорогі радянські товариши!
(Лист румунських студентів до членів гуртка стилістики художньої мови філологічного факультету)

З якою радістю одержали ми Ваш змістовний і такий теплий лист. Ми його прочитали на гуртку і на загальних зборах студентів відділу російської мови.

Тематика Ваших робіт зацікавила і нас. Ми з захопленням читаємо тепер роман М. О. Шолохова «Підніята цілина», тим більше, що його сюжет перегукується із сюжетами багатьох творів сучасної румунської прози, які відбивають великих перетворення в нашему селі.

Радянську літературу ми проходимо на IV курсі. Але окремі уривки з творів радянських письменників знайомі нам із середньою школою. Наприклад, ми читали багато уривків із романів «Молода гвардія», «Як гартувалася сталь» та ін. Мову і стиль цих творів ми вивчали глибше на семінарах з літератури: читали доповіді, обговорювали їх, працювали над літературним аналізом текстів. Така робота допомагає нам краще оволодіти російською мовою. Крім російських слів, ми зачуємо цілі вислови, співставляємо їх з нашою рідною мовою, знаходимо відповідність образних засобів у російській та румунській мовах.

Нам доводиться багато працювати, щоб оволодіти такою багатою мовою. Вивчення синонімів винятково важливе для нас. Якщо ваша робота буде опублікована, то нам буде дуже приємно познайомитися з нею.

Студентські наукові конференції проходять і у нас. На конференції

Від імені гуртка

М. ПАНЦИРУ,
Яський університет.

У Жанни будуть нові друзі

«У тебе будуть нові друзі, Жанно! Обов'язково будуть!». Так зачікнувалася стаття в одному із номерів газети «Комсомольське плем'я».

В цій розповідалось про дівчину яка ось уже 5 років лежить в 2-й палаті кістково-туберкульозного відділення 2-ї обласної лікарні, — Жанну Хижняк. Операція пройшла невдало, але волі і сил у дівчини вистачає на боротьбу з будь-яким

фізичним болем. Набагато важче терпіти гірку образу на своїх колишніх, і, як раніше здавалось, справжніх подруг.

Доля цієї дівчини не могла не схвилювати нас. Студентки хімічного факультету третього і першого курсів гаряче підтримали пропозицію відвідати хвору дівчину.

Деякі з них побували в лікарні, де лежить Жанна. І хоча спочатку всі мовчали, почувалося, що, роз-

став ініціатором припинення випробування і повної заборони ядерної зброї, невідкладного урегулювання німецької проблеми. Ці благородні пропозиції Радянського уряду відкривають людству шлях до уникнення лих війни і тягара імперіалізму.

Для сотень мільйонів людей все зрозуміло: стає істинна, що кожний крок нашого уряду спрямований на змінення миру і дружби між народами. Все прогресивне людство схвалює і активно підтримує зовнішню політику Радянського Союзу — політику широкого співіснування двох систем, політику збереження і змінення миру і безпеки народів, поважання іхніх свободи і незалежності, розвитку економічних і культурних зв'язків з усіма країнами.

Ленінська ідея мирного співіснування переможно крокує по всій земній кулі, рішуче пробиває собі шлях в міжнародне життя, завойовує світ, і немає такої сили, яка могла б зупинити триумфальний марш ленінських ідей миру, ідей комунізму.

О. Г. ЗУБОВ,
кандидат історичних наук.

Ленінська ідея мирного співіснування завойовує світ

Марксизм-ленінізм учиє, що пояснення внутрішньої і зовнішньої політики потрібно шукати в суспільному устрої. К. Маркс, Ф. Енгельс, В. І. Ленін неодноразово підкреслювали, що саме внутрішня політика є визначальною і лежить в основі зовнішньої політики кожної держави.

Миролюбна зовнішня політика СРСР обумовлена самою природою соціалістичної держави і дією основного економічного закону соціалізму. Тільки міцний і тривалий мир між народами створює необхідні умови для невпинного розвитку соціалістичної економіки, для забезпечення максимального задоволення постійно зростаючих матеріальних і культурних потреб всього радянського народу. Виходячи з цього, соціалістична держава проводила і проводить політику мирі і дружби між народами, єдино правильну політику, яка відповідає життєвим інтересам не лише радянських людей, а й усього трудового людства. Трудящі всіх країн бачать в особі Радянського Союз-

зу вірного захисника миру і безпеки народів і називають нашу велику Батьківщину працівниками миру.

Наріжним каменем і генеральною лінією радянської зовнішньої політики був і залишається ленінський принцип мирного співіснування двох протилежних систем — соціалізму і комунізму.

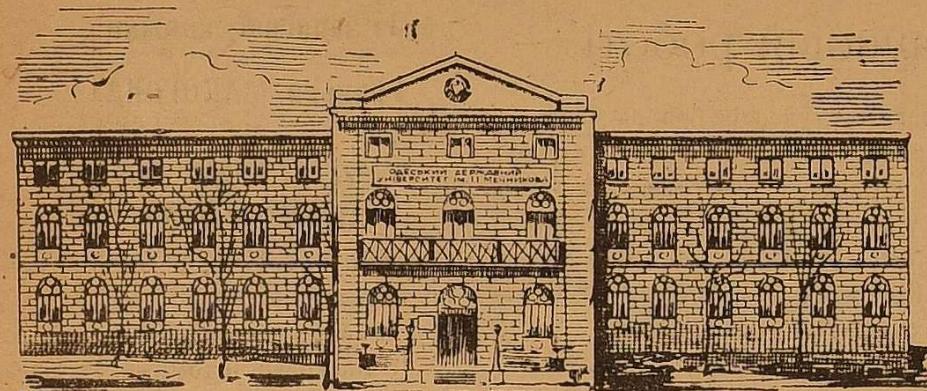
Обов'язковим супутником і відразником мирного співіснування двох систем є економічне змагання. В. І. Ленін неодноразово говорив про те, що результат історичного «спору» соціалізму з капіталізмом повинен вирішуватися не війною, а мирним економічним «змаганням». В. І. Ленін виходив з глибокої впевненості у перемозі в цьому змаганні соціалістичної системи, яка продемонструє свої вирішальні переваги перед капіталізмом.

В. І. Ленін викрив спроби трубадурів імперіалізму змішати питання міждержавних стосунків, мирного співіснування з ідеологічною боротьбою, висміяв наклеп на комуністів, яких обвинувачували у прагненні «експортувати» революцію.

Незмінні, несхитні основи зовнішньополітичної діяльності Радянського Союзу, всіх країн могутньо-

їдеї миру і мирного співіснування. Для Комуністичної партії і Радянського уряду, для всіх радянських людей справа змінення миру і безпеки народів не є питанням тактики і дипломатичного маневрування. Це генеральна лінія радянської зовнішньої політики. Ленінський принцип мирного співіснування означає, що в сучасних умовах є лише два шляхи: або мирне співіснування, або найруйнівші в історії людства війна. Третього виходу немає. М. С. Хрущов у низці своїх виступів розкрив виняткову актуальність питання про мирне співіснування сьогодні: «Мирне співіснування, — говорить М. С. Хрущов, — це єдиний шлях, який відповідає інтересам всіх народів. Відмовлятися від нього значило б в сучасних умовах приректи весь світ на страшну винищувальну війну, тоді як є повна можливість уникнути її». («Правда», 6.IX.59 року).

Наш уряд висунув програму загального і повного роззброєння,

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ — СЬОГОДНІ

Вчора минуло 95 років з дня заснування нашого університету — одного з найкрупніших університетів країни.

За 95 років свого існування університет підготував понад 18 тисяч спеціалістів, в тому числі за роки Радянської влади — понад 11 тисяч. В університеті разом з радянською молоддю одержують вищу освіту молоді громадяни країн народної демократії. Лише за останні роки університет закінчило 80 студентів-іноземців, серед яких були китайці, чехи, албанці, поляки, корейці, угорці та інші.

Випускники Одеського університету працюють в різних кутках нашої неосяжної країни — в середніх школах, в лабораторіях, на заводах та фабриках, в науково-дослідних установах, вузах, партійних і радянських установах.

Колектив наукових працівників університету, керуючись рішеннями ХХІ з'їзду КПРС і наступних Плеб'яновів ЦК КПРС і ЦК КП України, виконує багатогранну науково-дослідну роботу, з'язану з актуальними питаннями народного господарства і культури нашої країни і спрямовану на розробку низки теоретичних і практично важливих проблем.

Лише в 1959 році університет випустив 6 збірників наукових праць, 2 монографії, 4 книги курсів лекцій і низку інших видань. Всього за 1959 рік науковими працівниками університету опубліковано 300

Із спогадів про давно минуле

Минуло 32 роки з того часу, як я закінчив Одеський університет (тоді інститут народної освіти), а спогади про студентські роки зберігаються з неослабною силою.

Дехто з нинішніх студентів висловлює незадоволення з приводу того, що доводиться водночас вчитися і працювати. А в наш час це було нормою.

Найкращі спогади збереглись у мене про професорів Кирилова, Тимченка (про останнього студенти говорили що це «ходяча енциклопедія»), Готалова, Трет'якова, Гордієвського, доцента Міхневича.

У великий пошани у нас були вчені нашої країни. Лекції інших ми не слухали, але роботами широко користувалися. Це Єгоров з його класичним курсом диференціальної геометрії, Коялович, Коган, якому належали прекрасні курси з теорії визначників та основ геометрії, Ейхенвальд («Курс електрики»), Младзевський, Жуковський, Жегалкін (тоді були його літографовані лекції), Ермаков (саме йому належить честь популярного викладу багатьох теорем теорії ймовірності, це він одним з перших у 80-х роках зробив спробу популяризації і розповсюдження математичної освіти в Росії), Синцов, Пщеборський (курс аналітичної геометрії).

Ми завжди вникали в історію минулого фізико-математичного факультету нашого Новоросійсько-

го університету і знали деякі епизоди з його життя. Про один з них дозволю собі розповісти, гадаю, що він не позбавлений інтересу і користі.

Ректор університету Ярошенко спітав професора Слешинського, чи не міг би він прочитати новий для нього курс теорії ймовірностей. Професор дав згоду, і ректор запропонував йому приступити з наступного семестру до читання лекцій. Але від цього Слешинський відмовився, мотивуючи свою відмову тим, що тримісячного терміну для нього мало, він може підготуватися і приступити до читання лекцій лише через рік... Це засікало нас тому, що в наш час було мало професорів, а серед наших викладачів був один «енциклопедист», який брався за читання лекцій з різних розділів математики: майже кожну лекцію читав плутано, як слабенький учень, якого викликали до дошки. Як і слід було очекати, він був неуком в галузі історії розвитку математики в Росії. Судіть самі, що це був за вчений, коли він міг говорити студентам: «В Росії не було великих вчених-математиків; правда, був більш менш відомий математик Чебишов, але він не росіянин, а поляк, тому що ім'я його Пафнутій». «Знаток» історії математики не знал славнозвісного М. В. Остроградського, всьому світові відомої Софії Ковалевської, гіганта науки Н. І. Лоба-

чевського. Щоправда, таких виродків, як цей «універсал», в нашій університетській сім'ї більше не було.

Чевського. Щоправда, таких виродків, як цей «універсал», в нашій університетській сім'ї більше не було.

Разом зі мною закінчили інститут 14 чоловік. Доля 9-ти з них мені не відома. З інших троє мають нагороди: двом присуджено звання відмінника народної освіти, а третьому, А. Гуртиху, звання за служежого вчителя.

Слід сказати, що більшість моїх однокурсників не мали закінченої середньої освіти, а набували необхідні для вступу до інституту знання шляхом самоосвіти. Зрозуміло, яку велику радість викликала в нас надана нам можливість вчити-

Мишиць Нашицькими

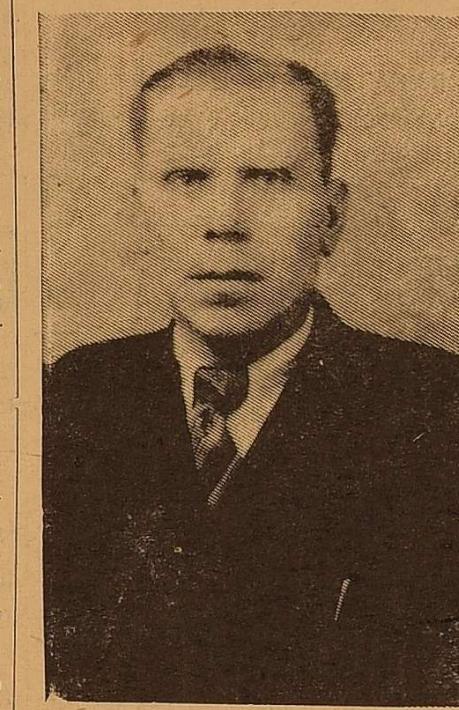
Завжди молодий і прекрасний

Вступив я до університету в 1930 році (тоді університет називався інститутом фізхіммату). Пам'ятаю один з вересневих ранків того року. Я стояв у залітій сонцем аудиторії, як на вершині, до якої довго йшов. З вікон аудиторії видно було, як до університету підходили тисячі юнаків і дівчат — вчораших селян, робітників, наймитів. Я вдвідлявся в іхні обличчя, згадував своє дитинство, юність і був переконаний, що вони подібні до дитинства і юності моїх ровесників, які заходять зараз до університету. Двері до нього нам, вихідцям із народу, відкрила Велика Жовтнева соціалістична революція. Інакше й бути не могло.

Батько мій мав «вовчий паспорт», як неблагонадійний. Працював він сторожем на німецькій фірмі в Одесі. Жила наша сім'я в сторожці з 3 кв. м. Тут батько часто зустрічався з членами одеського революційного підрілля — Дідом Трохимом, Дідом Бур'яном. Поліція весь час слідкувала за нашою стороною.

Ішов 1917 рік. Навколо говорили про революцію. Я добре пам'ятаю день, коли над газольдером газового заводу і на трубі за-

воду РОПІТ замайоріли червоні прапори. Революція! Було радісно і тривожно. Я, як і мої друзі з нашої вулиці, чекав, що зараз трапиться щось несподівано прекрасне. Але батько сказав: «За прекрасне ще треба боротись».

Він пішов у Червону Гвардію, а потім на фронт. Я ж розпочав свою трудову діяльність: ходив по дворах пилити і колоти дрова людям,

**

ОДЕСА, ЩЕПКІНА, 12, ДЕРЖУНІВЕРСИТЕТ, РЕКТОРОВІ

Вітаю колектив викладачів, студентів з 95-річчям з дня заснування нашого університету. Бажаю Вашому колективові дальших творчих успіхів на благо нашої любимої Батьківщини.

Адріатичне мэрэ, рейд Венеції.

Перший помічник капітана «Червонограда» ГОРЯІНОВ.

носив воду з Пересипу (в той час в Одесі не було води) і т. д.

В кінці квітня 1921 року я поступив на роботу до підрядчика «Корові» (Г. Крижанівського), який ще до революції «заправляв ділами» на судноремонтному заводі: підбирає худеньких хлопчаків і за невеличку плату примушував їх виконувати надзвичайно важку роботу: чистити котли від накипу, баластні цистерни. Лаз котла був вузький, працювати було важко, душно. Працювали майже круглодобово, терпіли жорстокі побої.

Пам'ятаю, як одного разу механік іноземного судна дав наказ підняти пари, хоч хлопчик-котломіст застряг у котлі і не міг віднатися звідти.

Губкомом комсомолу, дізнатавшись про наше життя, скликав конференцію молоді Одеси (она проходила в тому будинку, де зараз міститься кінотеатр «Україна»). Ми виступати не вміли, говорили погано, але нас зрозуміли. «Корова» вимушений був погодитися на наші вимоги: 4-годинний робочий день і оплата праці, як дорослим. Це справило на мене велике враження.

В 1922 році я став комсомольцем, а в 1930 році — членом великої партії комуністів. З вересня того ж року (про це вже знаєте) я — студент Одеського державного університету.

В інституті фізхіммату, з якого пізніше було створено хімічний факультет, не було своєї бази. Деякі заняття проводилися в приміщені технологічного інституту, а також у фармінституті. У нас не було своїх лабораторій, реактивів. В січні 1931 року доцента Гапченка і мене командували в Харків і Москву для придбання хімреактивів і устаткування для хімічних лабораторій. Ми придбали необхідне устаткування і реактиви для лабораторії неорганічної, аналітичної і органічної хімії. Лабораторії обладнували студенти і викладачі.

На хімічному факультеті вчилося тоді 100 чоловік. Вчитися було не легко. Невистачало підручників (були тільки закордонні), взимку аудиторії майже не опалювалися. Але кожний рік приносив перемогу. Росла кількість власних аудиторій. Ми вже вчилися за підручниками наших радянських авторів.

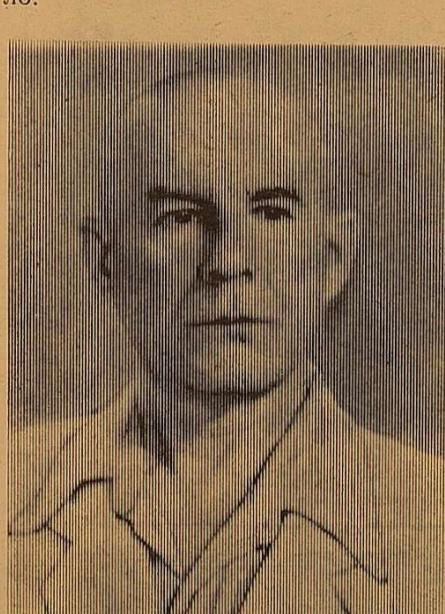
В наш час дуже добре була організована виробнича практика. Ми війздили на практику в Донбас в міста Рубіжне, Донсода, Слов'янськ. Як правило, на третій рік практики ми працювали вже змінними інженерами.

...25 років минуло з того часу, як я закінчив університет. А він і зараз стоїть перед мною молодий і прекрасний, як і ті незабутні роки, які я провів в ньому.

Університет! Він вправдав наші надії і сподівання. Світлом науки він освітив наш життєвий шлях, розкрив перед нами нові небачені горизонти.

З 95-річчям тебе, рідний університет!

В. О. ЯКИМЕНКО,
викладач харчового
технікуму.

Разом зі мною закінчили інститут 14 чоловік. Доля 9-ти з них мені не відома. З інших троє мають нагороди: двом присуджено звання відмінника народної освіти, а третьому, А. Гуртиху, звання за служежого вчителя.

Слід сказати, що більшість моїх однокурсників не мали закінченої середньої освіти, а набували необхідні для вступу до інституту знання шляхом самоосвіти. Зрозуміло, яку велику радість викликала в нас надана нам можливість вчити-

І. А. СКРИЛЬОВ,
учитель математики школи № 117,
відмінник народної освіти.

Володимир Зінченко

Переклади з Тувіма

Сільськогосподарська пошта

(Закінчення. Початок в № 14).

УВАГА, УВАГА, пане Антоні Цибух з Вижковця Дольного на Шльондську Гурну. Ви пишете: «Я охоче зайнявся б вирошуванням буряків, але не знаю добре, для чого і як це робиться. Прошу детальних порад».

Дуже радий бути корисним панові. **Буряки**, або так звані бурячки, — це дрібно січена зелень бурякового кольору, яку ми кладемо на тарілці з лівого або правого боку від шматка саліні в сметані, що знаходиться в ній. Зайця з'їдаємо, бурячки ж, звичайно, залишаємо на тарілці і повертаємо назад на кухню. Отже, вони мають скоріше кольорове значення, так само (більше або менше), як і шпинат, з тією, однак, різницею, що шпинат — зелений. Вирошувати буряки дуже просто, і досвідчений землероб не матиме з ними мороки. Коли вони дозрівають, їх струшують з дерева, спершу ставлячи під ним драбинисті вози, щоб полегшили собі труднощі збирання. Потім молотять і віють, а хто має час — то й корчує. Викорчуваний буряк називається артишоком, але не скрізь, тому не дивуйтесь, якщо ваші знайомі будуть іншої думки. Інша користь, яку ми маємо від буряків, — це одержання борщу. Кістка з мозком і два гриби надають борщеві смаку. Поголосій про вироблення з буряків цукру і досить вірогідними. З точки зору науки, це досить сумнівно, вже хоча б тому, що цукор — білий, а буряки — червоні.

Певен, що після цих порад пан охоче візьметься за вирошування нашої поживної зелені. Про результати праці прошу повідомити за адресою, яка панові найбільше подобається.

з іншої причини. Думаю, що і цих порад для вас задосить.

**

УВАГА, УВАГА, пані Теодорина Бумська з Дордимал на Покутті! Ви пишете, що відвіді кози дивляться на вас недоброзичливим оком і часто показують язика, тільки-но помітять вас. Нічим не можу зарадити, аж поки не одержу вашої фотокартки, за повернення якої даю слово честі. Не виключено, що мілі звірята мають рацію.

**

УВАГА, УВАГА! Редакція журналу «Крик столиці» просить мене повідомити по радіо всіх хліборобів, що вона вирішила їм допомогти тягловою силою і почала щодня з муhi робити слона. Там же молотиться січка поміркованих цін.

**

УВАГА, УВАГА, пане Яне Фістула з Колдуновця на Помор'ї. Ви пишете: «Як залеклий курій, хотів би зайнятися вирошуванням тютюну виключно для власного житку. Прошу порад». Дуже радий бути корисним Вам, пане. Купіть коробку цигарок і викрішіть все, що в них є. Далі просушіть на відкритому вогні, потім вимолотіть, викорчуйте, прополіть, продренуйте, просяйте через сито, виорайте перед хатою землю і, з байдорою піснею на устах ідути за плугом, висійті все те. Якщо через кілька місяців не виросте жоден кущ поганої махорки чи першосортного македонського тютюну, купіть знову коробку цигарок і знову висійті. Так робіть, аж поки не набридне.

Тоді вже купіть нову коробку цигарок і куріть, скільки душа захоче.

Перші кроки в науковій роботі

Студенти-біологи, що спеціалізуються з фізіології тварин, виявляють великий інтерес до науково-дослідної роботи. Добре працює студентський науковий гурток, яким керує професор Р. Й. Файтельберг. На засіданні гуртка з цікавими доповідями виступили студенти III курсу І. Гловко — «Фізіологія травлення у промислових риб», К. Мережко — «Запровадження ультразвуку в медицині і фізіології», Т. Турук — «Запровадження біофізичних методів в біології».

Студенти IV курсу виступали не тільки на засіданнях студентського наукового гуртка, а й підготували доповіді для міжвузівських наукових конференцій. Наприклад, В. Нетукова виїжджає на студентську наукову конференцію до Мінська, де прочитає доповідь про всмоктування амінокислот в кишечнику тварин. Для львівської наукової конференції надзвичайно цікаву доповідь про секрецію слизників залоз у овець підготувала Є. Боровицька.

Багато студентів брали участь в розробці наукової тематики кафедри по вивченю травних процесів у овець та в галузі електрофізіології (Т. Пойченко, В. Ільїна, М. Коновець, С. Довженко, Л. Горбенко, С. Демченко та інші).

До міжвузівського огляду студентських наукових робіт хороші роботи підготували В. Тараненко (IV курс) — «Вплив подразнення нервів на насичення крові киснем», Л. Заболотна (V курс) — «Вплив амінозіну на діяльність серця по електрокардіографічних показниках» та Л. Фролова (V курс) — «Секреція шлунку під час різноманітних положень шлунково-кишкового тракту».

Під керівництвом кафедри студенти виконують науково-дослідну роботу не тільки в межах університету, а й в різних науково-дослідницьких установах міста, в лікарнях та на тваринницьких фермах. До цієї роботи зачленені, головним чином, студенти заочного відділу.

Доцент Л. А. СЕМЕНЮК.

„ТЕРМІН ЗДАЧІ КУРСОВИХ...“

На філологічному факультеті ви можете побачити об'яву, яка обов'язково приверне вашу увагу:

«Захист курсових робіт на III курсі російського відділу відбудеться 10 травня».

Об'ява «мирно співіснує» з розкладом екзаменів. І також становить не лише на III курсі російського відділу. Ще йде захист на III курсі українському. Перед самими Травневими святаами закінчився захист на II курсі російського відділу, а II український ще знаходитьться в «стадії консультацій».

Розпочалися вже езаменаційні «приливи і відливи» в коридорах географії, готовуються до своїх пер-

ших заліків студенти фізмату...

Готуються до екзаменів і філології, але перед ними ще захист курсових. Так, нелегке життя...

Як це трапилося? Очевидно, філологи діяли за принципом: «Навіщо писати і захищати курсові тоді, коли ще можна їх не захищати? Це причина суб'ективна, а є їй об'єктивна. В цьому році ви не знайшли б звичайного і неспокійного для очей студентів офіційного попере-дження: «Термін здачі курсових робіт — 1 квітня». Ось і вийшло: «Термін здачі курсових робіт — 10 травня».

Т. ТАМАРЧЕНКО.

Із записної книжки

Грицька МАКОГОНА

„ЧОМУ Ж ТИ МОВЧИШ?“

Сьогодні на філфаці почув, як один з студентів співав:

Твой голос для меня
І ласковий и томний,
Так почему же ты молчишь,
Подобно ночи темної?

Спітив, кому цей роман свячується.

— Та нашому ж радіовузлові.

«КАБІНЕТ КЛАССОВЫХ ЯЗЫКОВ»

На заочний відділ філологічного факультету прийшов пакунок з контрольною роботою від Поштаренка О. Л. із с. Сичовки, Тарутинського району, Одеської області. На конверті акуратно виведено адресу: «Госуниверситет, кабінет класових языков».

46—16—9!

8 травня із 46 студентів II курсу російського відділу філологічного факультету на лекції з української літератури були присутні 9.

— А де решта? — спітив викладач.

— 8 поїхали в Ужгород, 8 відсутні з поважних причин, а решта всі тут.

ПОПРАВКА

В № 11 (638) нашої газети від 7 квітня 1960 року в статті доцента М. В. Павлюка «До 90-річчя з дня народження В. І. Леніна» 2-й абзац треба читати так: «Доцент Сечкарьов, який з 1924 по 1932 рік брав участь у редакуванні II та III видань Творів В. І. Леніна...» і далі за текстом. Абзац 4-й слід читати: «Навіть у важкий і напружений час перших років Радянської влади Ленін звертається в бібліотеку Рум'янцевського музею...».

*** Шефи приїхали ***

Фотонарис П. Іванова.

(Подаеться в порядку конкурсу на кращий фотонарис.)

Прочитали цікаві лекції...

Співали задушевних пісень...

Танцювали запальні танці...

I поклали початок міцній дружbi.

Редактор В. В. ФАЩЕНКО.